

„forhenværende“ i høj Grad kunde undværes. Jeg ved ikke, om der ved forhenværende i denne Forbindelse forstaas afdøde, men i al Almindelighed er i hvert Fald efter almindelig Sprogbrug afdøde og forhenværende 2 Ting. Det er jo kun en Indvending af rent formel Art, saa det skal jeg ikke hænge mig i og heller ikke kræve nogen Ændring i saa Henseende for ikke at sinke Lovforslagets Gang, men jeg gør opmærksom paa, at man i 2det Stykke nævner Ordet „Tjenestemandsenker“. Det forekommer mig derfor, at dette „forhenværende“ i nogen Grad svæver i Luften. Selvfølgelig kan jeg ikke nægte, at naar en Mand er afdød, er han ogsaa „forhenværende“, men det er ikke almindelig Sprog, at betegne en Mand, der er afgaaet ved Døden, som „forhenværende“.

Efter at de nævnte Forhøjelser har fundet Sted i Henhold til § 1, 1ste og 2det Stykke, gaar man over til at stille ikke alene disse, men alle, som er underkastede den tidligere Pensionslovgivning, i Relation til Bestemmelserne i den saakaldte Tjenestemandsløvs. Reglerne i denne Lov er ret vidtløftige — de findes, saa vidt jeg husker, i Kapitel 5 — og indviklede, bl. a. derigennem, at Dyrtdisbeløbene kan svinge fra det ene Aar til det andet under Hensyn til Priserne paa de Varer, for hvilke Priser opgives til og bearbejdes af Statistisk Departement. I det hele er dette en Foranstaltning, som jeg finder overordentlig heldig, men jeg er ikke blind for, at Beregningen af Tillægene sikkert giver Administrationen et meget stort Arbejde.

Der er gjort opmærksom paa, at Loven skal være midlertidig, og det billiger jeg ganske, ogsaa ud fra den Betragtning, der er gjort gældende af det ærede Medlem, som talte paa Venstres Vegne (Jensen-Grimsbjerg), at man ikke kan være blind for, at Dyrtdisstillæget ikke er noget stabilt; det ændres fra Aar til Aar, og der er meget, som tyder paa, at den i Øjeblikket herskende Dyrtdis er nedadgaående. Det gælder i hvert Fald for en hel Del af de Varer, der skal anvendes indenfor Husholdningen. Vi har jo i Øjeblikket en Følelse af, at Prisniveauet har en nedadgaående Tendens.

Det er rigtigt, som det er sagt, at det er et ret stort Beløb, det her drejer sig om, 8—9 Mill. Kr., og Antallet af de Personer, som omfattes af Loven, er, som nævnt, ca. 14 000; men hertil kommer en hel Mængde Mennesker, som er paarørende af dem, der direkte berøres af Lovens

Bestemmelser. Der er altsaa i Virkeligheden langt flere; man ved maaske overhovedet ikke, hvor mange det drejer sig om, men der er altsaa langt flere end de omtalte 14 000, som har Interesse af Lovforslagets Gennemførelse. Og de paagældende, hvis Forhold har været ordnede ved Hjælp af de midlertidige Love, har nu Krav paa, at der tilvejebringes en Ordning saa hurtigt, som det overhovedet er muligt. Selv om det er et stort Beløb, vil de dog sikkert ikke mene, at det er for stort; de vil snarere finde, at det er en meget beskedent Hjælp, der her ydes dem.

Jeg skal hermed for mit eget Vedkommende og paa mit Partis Vegne tilsige den højttærede Finansminister vor Støtte til Gennemførelse af Lovforslaget saa hurtigt som overhovedet muligt.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal i og for sig ikke forsvare det formelle i denne Lov for min egen Regning. Det foreliggende Lovforslag har jeg — naar jeg undtager nogle ganske faa Ændringer, som jeg selv har foretaget — modtaget saaledes fra en Kommission, hvor der sad, tror jeg, 30 udmærkede Kvinder og Mænd, og jeg tror, at disse har været klare over, hvilke Udtryk der burde benyttes og er benyttet i Lovforslaget.

Det 8de tingvalgte Medlem (Oluf Jensen) havde i Anledning af § 1, 1ste Stykke, om ikke en Indvending, saa dog den Bemærkning at gøre, at det maatte slaas fast, at det var Staten, hvem hele Udgiften paahvilede. Det kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem i. Jeg er gaaet ud fra, at Forholdet mellem Stat og Kommune vedbliver at bestaa som hidtil med Hensyn til Understøttelserne, selv om disse forhøjes. Hvis Kommissionen var gaaet ud fra noget andet, maa jeg antage, at den havde gjort opmærksom derpaa. Som det staar for min Hukommelse i Øjeblikket — jeg har ikke for mig den Betænkning, der af Kommissionen blev afgivet om dette Forslag — forekommer det mig i alt Fald ikke, at Kommissionen har stillet en saadan Fordring til Staten. Og hvis Forholdet er, som jeg her mener, er det nu for sent at fremkomme med Indvendinger. Jeg maa i øvrigt sige, at Statens Udgifter er saa store, at jeg ikke er meget for at vælte flere Udgifter fra Kommunerne over paa Staten, end der allerede paahviler denne. Jeg ved nok, at det ærede Medlem, som er en ivrig Kommu-